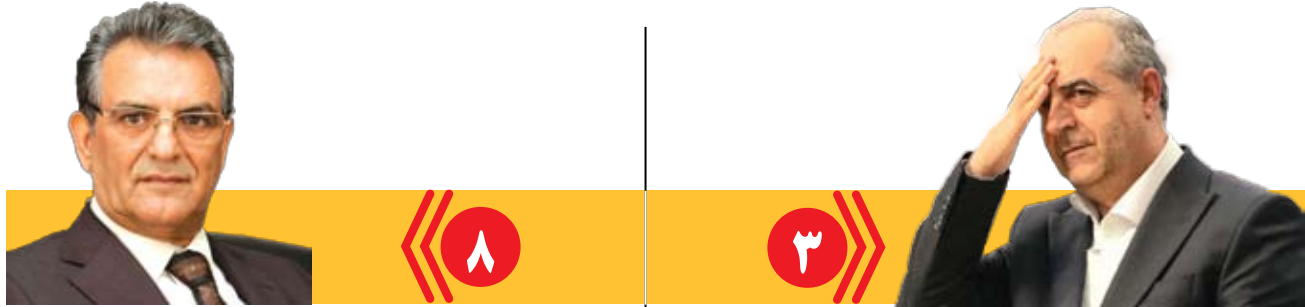

ضراب ها در تبدیل شهر صنعتی تبریز به بزرگترین
قطب تولید فولاد بخش خصوصی کشور

سرمرست از
حضور سرمرست

هدف سامانه قانون یار تجمع قوانین در ۵۰ قانون جامع است

جریمه سنگین
بیرانوند

بازگشت «موغام»
با سومین اجرای
«هفت شهر عشق»

مقاله تحلیلی

هر نظام و سیستم سیاسی، اجتماعی در هر جای این جهان به وسیله ترکیبی از افراد و گروه های مختلف همفکر و یا بعد پیمان بنیان گذاری می شود و در مسیر و یا بعد بنیان گذاری شاهد چیره گی مطلق و یا نسبی افراد و گروه هائی بر افراد و گروه های دیگر خواهیم بود و این امر بنا به دلایل مختلف مثل برتری در افکار، قدرت رهبری یا توان سازماندهی هواخواهان طبیعی است اما در ادامه یا با عدم درک و قبول واقعیت های میدان و یا تغییر رویه و بدعهدی حاکمان جدید وجود و بروز نارضایتی و تغییر در ترکیب میدان در دسته مخالفان و موافقان نظام را شاهد می گردیم. لذا جهت کنکاش در چگونگی این مسائل و درک واژه های رایج در ادبیات سیاسی، به ترکیب بنیانگذاران نظام ها و سپس به تحلیل دسته موافقان و مخالفان نظری بیندازیم:

۱- ترکیب بنیان گذاران نظام ؛ در هر حرکتی برای تغییر در نظام حاکم و ایجاد نظام جدید معمولاً طیفی ترکیبی از جریانات مختلف به چشم می خورد که هر کدام به دلیلی با هدف براندازی نظام حاکم یا همدیگر همکاری و مشارکت دارند لیکن شاید این ترکیب های طیفی اصلاً نکته مشترکی جز مخالفت با وضع موجود نداشته باشند و یا نکات مشترک آنها با ذهنیت و تعابیر متفاوت بوده باشد. مثلاً در نظر بگیرید چه نکته مشترکی در مبانی فکری و ایدئولوژی بین کمونیست ها و قشر مذهبی در شعار و عبارات مشترک این دو طیف مثل آزادی و عدالت می توان تصور کرد.

– گروه مخالف فاقد ایده و ناامید از نظام فعلی؛ برخی دلیل ایدئولوژیک و یا برنامه خاص متفاوت برای مخالفت ندارند بلکه درست یا غلط به دلیل احساس تزییع حقوق و یا احساس ظلم و یا تنفر از وضع موجود جزو مخالفین می شوند .

– گروه مخالف صاحب ایده و مانیفست ناامید از نظام فعلی؛ گروه های دارای مانیفست و برنامه نیز به علت تفاوت در جهان بینی و ایده آل های متفاوت زندگی دست به مخالفت می زنند در اصل وجود دو یا چند گروه خود دلیلی برای تفاوت در مانیفست برنامه ها و شعارشان است که البته گاهی عمادنه به عنوان ترغند حضور در صحنه و یا صدمه به رقیب و گاهی سهوی از روی تفاوت برداشت ها نمایان می شود و این سرمنشاء

خیلی مسائل جدی بعدی می گردد که در هر بخش و عمقی قابل مشاهده است.

– گروه طالب منافع که آینده ای برای خود در نظام فعلی نمی بینند؛ گروهی هم در جوامع هستند در عین موافقت با نظام فعلی بر اساس پیش بینی که از آینده نظام فعلی دارند برای حفظ منافع و کسب منافع بیشتر به گروه مخالفان می پیوندند این گروه آفتابگردانی بوده و با احتمال تغییر شرایط قطعاً تغییر موضع نیز می دهند.

۲- ترکیب بعد استقرار نظام ؛ بعد اسقاط نظام قبلی و استقرار نظام جدید معمولاً ترکیب در بنیان گذاران حاکم به شدت دچار دگرگونی می شود دسته بندی و ائتلاف های جدیدی صورت می گیرد گاهی هم پیمانان دیروز مخالفان خونی امروز می شوند. این تغییرات به شکل گیری چپه های جدیدی در مخالفت و یا موافقت منجر می شود طبق نظریه هگلی سیستم جدید به عنوان یک تز جدید قطعاً آنتی تز نوین دیگری را در درون خود پرورش و تولید کرده و بسته به نوع درک یا رفتار و استراتژی های صاحبان تز در پروسه زمانی سننژ خود را ایجاد می کند.

این امر از محبت مدیریتی منحنی عمر و کارکرد سیستم باز و بسته نیز قابل تحلیل می باشد هر چند اغلب مورد باور صاحبان قدرت نباشد، تسری منحنی عمر محصول در ساختارهای حاکمیتی و قدرت نیز کاملاً طبیعی است. البته اگر درک صحیحی از نوع و چگونگی کارکرد سیستم داشته باشند می توانند با اتخاذ استراتژی های مناسب نسبت به وضع عمومی و مرحله عمر تا حد زیادی در پیروی زودرس و مرگ سیستم موثر باشند و در حالت عکس یا عدم اتخاذ استراتژی و یا اتخاذ استراتژی های نا مناسب در پیروی و اتمام عمر سیستم ها تسریع خواهد شد.

سوال قابل تامل و نکته پسند آموزی در آن می تواند باشد "چرا در انگلستان هیچ وقت انقلاب یا کودتا نشده است ؟ و یا چرا عمر امپراطوری عثمانی ۷۰۰ سال و عمر شوروی ۷۰ سال طول می کشد ؟

۱-۲ گروه موافقان (POSITION):

"پوزسیون" عموماً گروه صاحبان قدرت در صحنه سیاسی جامعه و یا منتفعان می باشند. هر پوزسیون ترکیبی از گروه های موافق را همراه دارد و شاید گروه موافق با هر ترکیبی برای منافع مایه قدرت و فرصت حضور دارند نه تنها موافق مطلق نیست. در هر صحنه ای، مسئولیتی، فرض شود و مورد مباحث واقع گردد در حالی که در تجزیه تحلیل این ترکیب برخی موافقان را نه به عنوان یک فرصت، بلکه به عنوان تهدید محسور و یا نقابدار کارهائی در جهت

اتحاط سیستم قدرت و حاکمیت می تواند بکند که هیچ دشمن نتواند چند مورد از گروه موافقان ؛

۱- موافق منصب طلب ؛ این قشر موافقدن چون صاحب نظامند، چون خود نظامند. کاری به شکل و محتوا و چگونگی عملکرد نظام ندارند، نظام تبلور اراده و عملکرد و خود آنهاست، بودنشان در قدرت برای دفاع از نظام کافی است و لذا معمولاً نه تنها منتقد نظام نمی شوند بلکه برخی انتقاد ها و گاها هیچ انتقادی را بر نمی تابند هر چند هدف، شکل و نوع طلب و تمنی از منصب می تواند متفاوت باشد. می تواند منصب برای شهوت قدرت، پول و ثروت و یا سرکوب افکار و افراد خاص و ... مورد تلقی گردد اما در هر صورت برای هدف شخصی است و برای صلاح و فلاح و توسعه عموم جامعه نمی تواند قلمداد گردد

۲- موافق همفکر ؛ اینها موافق نظام به دلیل فلسفه بنیادی و زیربنای وجودی تشکیل اش هستند. لذا تا حد احساس خدمت و اطمینان از مسیر خالصانه در خدمت سیستم هستند، در صورت حس لزوم حتی کنار می ایستند در صورت حس ضرورت به صحنه می آیند اما در صورت ناامیدی از اصلاح به علت تناقض با باور و اصول از نظام می گذرند و لذا حتی شاید به مخالفت با نظام برخیزند برایشان نظام و منصب اصل نیست

جواد نیکبخت
دغدغه مند، کنشگر و
پژوهشگر توسعه

انواع پوزسیون و اپوزسیون هر نظام

اصل اطمینان از انطباق مسیر، هدف با مانیفست اولیه و یا اصلاحی مد نظرشان است.

۳- موافق آفتابگردانی ؛ که برایشان هیچ چیز جز بودنشان مهم نیست. در هر صحنه ای، مسئولیتی، حضور دارند نه تنها موافق مطلق تمام نظرات درست و غلط، ممکن و ناممکن بالادستان هستند بلکه بلوف های بزرگتری را معمولاً تکرار می کنند و به راحتی از شاخه ای به شاخه ای حتی نامتجانس می پرند. البته این خود نشان می دهد حتی

در موردی هم حرف برای گفتن، برنامه ای برای عمل و کاری برای ارائه ندارند. قانون انرژی در مورد اینها کاملاً صدق می کند. چنین مسئولان در اغلب نظام ها از بین نمی رود بلکه از مسئولیتی به مسئولیتی دیگر منصوب می گردد گویی در جامعه فقط الرجال است.

۴- موافقان غوغا سالار ؛ این قشر معمولاً بازگرم صف اول صحنه های اجتماعی و کف خیابان هستند. اینها حتی رل آفتابگردانی را هم بلد نیستند. سینه چاکان بی حساب و بی منطق و بی حد کف صحنه ها هستند البته راه طرح و ارتقاء خویش را نیز در تخریب دیگران می بینند هر چند در عمل کارهای اینها موجب تخریب همان نظامی است که برای آن فریاد می کشند. این گروه اغلب بعد استفاده ابزاری توسط نظام در صورت ثبات رویه شان بعد اتمام تاریخ مصرفشان حذف می شوند.

۵- خادمان امین ؛ برخی از موافقانی هستند که ضمن علاقه و موافق بودن، نسبت به نظام امین هم هستند، به عبارتی دیگر محاسن و معایب را کامل می بینند، چون قلباً سیستم را دوست دارند و برای آنها اولویت سیستم هست نه خودشان و یا منافع شان، بنابر این به همان میزان به محاسن توجه داشته و به تقویت آنها می پردازند که به معایب پرداخته و در رفع آن می

کوشند. اینها از هیچ موردی نمی گذرند به هر مورد مرتبیطی حساس بوده و توجه دارند فرصت ها و پتانسیل ها را دیده و برای بکارگیری در خدمت سیستم و نظام تلاش می کنند و تهدیدات و کمبودها را به دقت پیدا کرده و برای رفع آنها همت می کنند. اینها به طور معمول توسط نظام و سیستم نادیده گرفته می شوند چون نه سیاست بازند نه بله قربان گو، با دقت نیز خارج از حوصله سیاستمداران صاحب مسند و قدرت هستند.

۲-۳ گروه مخالفان: (OPPOSITION) "اپوزسیون" در معنی عام به گروه هائی اطلاق می شود که به دنبال براندازی سیستم موجود می باشند. اما در مفهوم واقعی اپوزسیون در نظام های دموکراتیک نه به دنبال براندازی اصل نظام بلکه به دنبال براندازی گره حاکم بر ارکان نظام از طریق تنظیم و معرفی برنامه های جایگزین به مردم و ترغیب و کسب رای اکثریت و کسب قدرت و مسند از راه دموکراتیک می باشد. در حالیکه در نظام های غیر دموکراتیک تشکل های مختلف در کنار هم جمع شده و به دنبال براندازی اما در مفهوم واقعی اپوزسیون در نظام های دموکراتیک تهدید نبوده، یک فرصت و وسیله برای تشخیص، تهدید و اصلاح و بازسازی نارسائی ها و تعویق و تطویل در طی مراحل منحنی عمر توسط سیستم است.

انواع گروه های مخالف می تواند به صورت زیر تقسیم بندی شود:

– مخالفان معاند ؛ مخالفانی هستند که به دلایل مختلف مثل سقوط از قدرت توسط نظام فعلی و یا تناقض منافع یا به هر دلیل دیگری کلاً با ماهیت وجودی نظام مخالف بوده و یا بعداً با ناامیدی مطلق به صورت مخالف اصل وجود نظام با هر شکل و نتیجه تبدیل شده اند. این گروه فارغ از شرایط و روش و نتیجه عملکرد نظام به طور کلی به دنبال اسقاط و براندازی صرف می باشد. اغلب مخالفت این ها از شکل منطقی و

وزیر نفت:

مدیریت ناترازی انرژی را پیگیری می کنیم

دکتر نوائی تاکید کرد:

توجه ویژه تکواندو آذربایجان شرقی به مربیان قهرمان پرور

عقلانی خارج شده و به شکل عناد در می آید.

– مخالفان با قاعده ؛ مخالفت این گروه به دلیل تفاوت بیشش با ارزش ها ، روش ها و یا عملکرد و نتایج نظام بوده و در نتیجه طیف حرکتی این گروه از براندازی تا همکاری قابل تغییر است. اینها در شرایط ایجاد امیدواری تا مرز کمک به اصلاح و همکاری پیش می روند.

– مخالفان ناامید ؛ این گروه به دلیل عدم اطلاع و تصور غلط و یا ناقص از بیشش ، روش و یا عملکرد و یا حتی در شروع با رویکرد موافق اما به دلیل ناامیدی مطلق رو به مخالفت می نهند. در تعامل با این گروه نیز بوسیله تبیین و یا اصلاح عملکرد می توان نوع رویکرد شان را تغییر و حتی آنها را به گروه موافقان الحاق کرد.

– موافق ذاتا مخالف ؛ که به دلیل ترس از سیستم حاکمیت و یا با نیت ایجاد فرسایش و انحراف در ساختار حاکمیت ظاهر او و یا تغییر رنگ با سیستم همراه می شوند اما در اصل نه تنها موافق نیستند بلکه مخالفند.

– مخالفان تعارض المنافع ؛ این گروه مخالفان نه به دلیل بیشش و روش و نتیجه بلکه به دلیل تعارض منافعی است که به وسیله روش و نتیجه عملکرد نظام با این گروه ایجاد می شود. این گروه می تواند داخلی و خارجی بوده باشد. بدیهی است در صورت امکان تعامل و معامله مخالفت اینها حذف و یا ممکن است رو به کاهش بگذارد.

آنچه مرا به تدوین و تشریح این مطلب وداشت این بود که در جامعه متأسفانه در یک کالسه وجود همه موافقان را مغتنم و یا وجود همه مخالفان را یک تهدید قلمداد می کنند. در حالی که نه تنها وجود برخی موافقان مضرت از مخالفان می باشد بلکه وجود برخی مخالفان برای اصلاح و ایقاء نظام و سیستم حتی ضروری است. چرا که در صورت وجود مکانیزم مناسب و تعامل صحیح و عقلانی با آنها می تواند به عنوان سیستم بازخورد برای نظام عمل کرده و موجب دوام و بقاء بیشترین سیستم و نظام گردد و با حذف چنین مخالفانی و حذف الارم به موقع، سیستم می تواند دچار انحطاط و انفجار و سقوط گردد.

نقد مستدل مطلب توسط همراهان موجب اصلاح و تکمیل مطلب و مایه خوشحالی و دلگرمی ماست.

تمجید عارف از مشی همدلانۀ رئیس قوه قضاییه در تعامل با دولت

هم صدایی و امیدآفرینی دنبال شود و نتیجه اقدام مثبت و کار انجام یافته به مردم اطلاع رسانی شود. عارف همچنین خاطر نشان کرد: فهم مشترک می تواند گاهی بسیاری از سو تفاهم ها را به توافق نزدیک کند و ما شاهد این امر هستیم هرچا جلسات مشورتی با نگاهی مشفقانه برگزار شده نتیجه اش سرعت در یافتن پاسخ و ایجاد امید آفرینی در مردم بوده است. معاون اول رئیس جمهور در بخش دیگری از سخنانش با تمجید از مشی همدلانۀ رئیس قوه قضاییه در تعامل با دولت وفاق ملی، گفت: به یقین حل مشکلاتی چون رفع ناترازی ها و جلسات مشترک میان قوا به ویژه دولت و قوه قضاییه قوا به ویژه قوه قضاییه امکان پذیر نیست و امیدواریم که در ماه های پیش رو نتایج اقدام های همگرایانه را به سمع و نظر مردم در قالب خبرهای خوب برسانیم.

مهم ابتدا باید در همکاری و همصدایی با سایر قوا نمود پیدا کند. معاون اول رئیس جمهور در ادامه با تاکید بر جلسات مشترک میان قوا به ویژه دولت و قوه قضاییه خاطر نشان کرد: باید اگر موضوعی اختلافی یا مساله ای خاص حل نشده پیش می آید، ابتدا با نظرهای کارشناسی دو قوه حل شده و سپس با محوریت حل مساله و ایجاد

در جلسه کارگروه مشترک دولت و قوه قضاییه که به میزبانی معاون اول رئیس جمهور برگزار شد، بر افزایش تعامل ها، هماهنگی ها و تمرکز بر اشتراک نظر ها تاکید شد.

به گزارش ایسنا، محمدرضا عارف صبح امروز (یک شنبه) در این جلسه که با حضور حجت الاسلام والمسلمین خلیلی معاون اول قوه قضاییه، حاجی میرزایی رئیس دفتر رئیس جمهور، رحیمی وزیر دادگستری، حجت الاسلام والمسلمین انصاری معاون حقوقی رئیس جمهور، صامی رئیس حوزه ریاست قوه قضاییه، جهانگیر سخنگوی قوه قضاییه، ابراهیم زادگان رئیس مرکز رسانه قوه قضاییه، حضرتی رئیس شورای اطلاع رسانی دولت، مهاجرانی سخنگوی دولت پر گزار شد گفت: همدلی وفاق راهبرد اصلی دولت است و این